

החופש הגדול

מילים ולחן: דתיה בן דור

על הדשא נתגלגל

ויתגלגל הצחוק

וניסע ברכבות

שמגיעות רחוק.

נקפוץ אל הבריכות

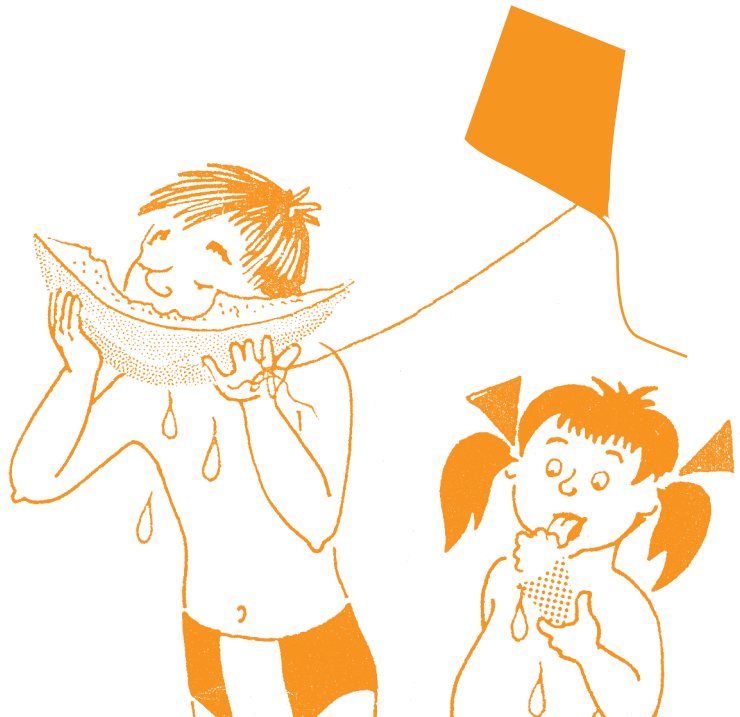
ונלמד היטב לשחות

ונזלול גלידות (מאתיים לפחות!),

כי בא החופש.

איזה חופש?

החופש הגדול!

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור: כרמלה

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

משולחן המזכיר

שלום רב,

התאמת דיור למבוגרים

השכונה המזרחית היא הראשונה בה מתחיל פרויקט התאמת הדירות והנגשתן לצרכי הדיירים. בדירות הוותיקות מתגוררים ותיקי הקיבוץ. לפרויקט זה הוקצה סכום גדול, כמיליון שקל ב- 2019. העבודות כוללות הרחבת פתחים, הנגשת קומה שנייה, טיפול במקלחות שאינן נגישות ותיקוני תחזוקה. הביצוע נעשה לפי בתים. בסיום בית אחד מלא עוברים לבית הבא, תוך עמידה קפדנית על התקציב. צוות הפרויקט הוא: קובי קוגיה, דורון רות, אילן אופיר ועינת אפשטיין.

תשתיות שכונה חדשה

יד אחת מקדמת שיפוץ והתאמה בדירות ותיקים, והיד השנייה מקדמת את השכונה החדשה.

אחרי עיכובים מנהלתיים, בשבוע שעבר נערך סיור קבלני תשתיות במסגרת מכרז על שטח חלקה א' (מתחם 12), בכניסה לקיבוץ. את הקיבוץ ייצגו בסיור אילן אופיר, דורון רות, קובי קוגיה והמפקח עמית חכים, שהוא המפקח על פרויקט התשתיות מטעמנו. את המועצה האזורית ייצג אסף עברי. אנו מקווים שהמכרז יסתיים במועדו, ובתחילת חודש יולי יחלו בעבודה.

מפגש נקלטים פוטנציאליים

בשבת של חג השבועות אירחנו 41 משתתפים - בני קיבוץ ובנות זוגם - במפגש נקלטים פוטנציאליים, שארגנו ועדת קליטה והמזכירות, במסגרת מהלכי הצמיחה הדמוגרפית של הקיבוץ.

מבחינתנו, המפגש היה מאוד מוצלח, הן מבחינת מספר המשתתפים, הן מבחינת ההתעניינות והצגת השאלות במהלכו, השיח שנוצר אחריו והבקשות להתחיל תהליך קליטה בפועל. בכנס עלו שאלות רבות, שעל חלקן ניתן מענה ועל חלקן עדיין אין תשובה, משום שזו תלויה בהחלטות הקיבוץ על אורחות החיים. במפגש הדגשנו כי בכוונת הנהלת הקיבוץ להביא להכרעה ציבורית עד לסוף שנת 2019 החלטות על שינוי באורחות החיים בשער הגולן. אין ספק, שאם השינוי המוצע יתקבל, נוכל להמשיך ולקלוט בני משק ואחרים בתנופה גדולה יותר.

העברת עודפים מקרן מילואים לקרן נאמנות

בשנים האחרונות קרן "מילואים" הגיעה "לבשלות" כספית וצוברת עודפים מעבר לסכומים עליהם הוחלט בעבר. מדי שנה מתקיים דיון ציבורי בנושא העברת עודפי קרן המילואים ל"קרן הנאמנות" והפקדתם ב"מגירת" הפנסיה, לצורך כיסוי גרעון אקטוארי של הקיבוץ לחבריו. הדיון במזכירות הרחבה נערך לאחר אסיפה השנתית של "קרן המילואים" בה דווח ע"י עו"ד לילך אופק יו"ר הקרן על העודפים הקיימים נכון ל- 31/12/2018. העודף בקרן המילואים עומד על סך של 939,860 אלש"ח. לאחר דיון בנושא הוחלט במזכירות להמליץ לחברים על העברת העודפים הכספים המצויים ב"קרן המילואים" ולהפקידו

ב"קרן הנאמנות". הנושא יועבר לדיון בשיחת הקיבוץ הקרובה (חומר רקע בנושא הופץ לחברים).

מוכנות לשעת חירום

הקיבוץ השלים את הקמת צוותי החירום לטיפול נכון ויעיל בתרחישים השונים, שעשויים להתרחש ביום מן הימים, ובהשפעתם על הקהילה. בראש צוות החירום והחוסן היישובי עומדת עינת אפשטיין, ולצידה: מכלול ביטחון ובתוכו כיתת כוננות, מכלול חינוך, מכלול רווחה, מכלול בריאות, מכלול מידע לציבור, מכלול לוגיסטיקה ושלושה צוותי התערבות - חילוץ והצלה, עזרה נפשית ראשונית וכיבוי אש. לצוותים התנדבו עשרות חברים, מכל הגילים, שעוברים או יעברו הדרכה והכשרה על תפקוד בשעת חירום ושמירה על חוסן הקהילה. כולי תקווה שלא נצטרך להפעיל את צוותי החירום, אולם אם זה ייכפה עלינו, אני יודע שיש על מי לסמוך. זו ההזדמנות שוב להודות לעינת ולכל החברים המתנדבים אשר פועלים בשקט למען כולנו.

החופש הגדול

לקראת סיום שנת הלימודים וציאת הילדים לחופש הגדול, אני מבקש להודות למנהלות והמובילות ולצוותי החינוך, מגיל הרך והחינוך החברתי, על שנה של עבודה קשה, השקעה ומסירות אין-קץ בעבודה החינוכית. תוכניות החופש במערכת החינוך כבר מוכנות, גדושות פעילות וחוויות.

מפגש מסיימי י"ב

כנהוג מדי שנה, נערך מפגש של מסיימי י"ב עם נציגי מוסדות הקיבוץ, מסורת יפה ומכבדת של שנים רבות. נציגי מוסדות הקיבוץ הציגו את ההתנהלות הנדרשת מבוגרים, חובות וזכויות וברכות. בסיום הערב קיבלו הבוגרים שי צנוע מהקיבוץ ביצרוף חיבוק גדול.

סוף שבוע נעים ושבת שלום לכולנו.

רמי יעקב,
מזכיר הקיבוץ

13/6/19

נוכחים: אורה אלון, נילי ארזי, דגנית חי, צאלה גיצין, רותם קידר, אליעזר לסקה, שלמה שגיא, יואב גולן, אלי עמוס, הלל צרי, אביב לשם, רם אבישר, זיו בן סירה.
בעלי תפקידים: אילן אופיר, ניצן רימר, רמי יעקב לא נכחו: נעמי מור
מוזמנים: חברי ועדת קליטה, איילת - מח' חברה, מירב - מח' משפטית תק"צ, חברי קרן מילואים.

1. שיח בנושא קליטה

איילת גלס, ראש מדור חברה בתק"צ, ועו"ד מירב ניב, מח' המשפטית בתק"צ, הוזמנו ונכחו בדיון. הדיון נערך בנושא עקרוני לעניין קליטת בעלי צרכים מיוחדים לקיבוץ. איילת גלס סקרה בפני חברי המזכירות את הדברים מהיכרותה את התחום היטב, כולל מתן דוגמאות מהחלטות הקיימות בקיבוצים אחרים. אין ספק, שהסוגיה אינה פשוטה, ולכן במשך השנים קיבוצים "טיפלו" בנושא "צרכים מיוחדים" במסגרת "הסכמי אהדה" או הסכמים דומים להם. חשוב לציין, שבנים/ת המוגדרים "בעלי צרכים מיוחדים" זכאים לכל הזכויות הניתנות לחברים אחרים מלבד זכויות הצבעה וזכויות הניתנות למרכיבי וותק אשר להן משמעות ציבורית, כגון דיור ובונוסים. היום ישנה פתיחות ומודעות ציבורית רבה לנושא והטיפול בתחום הינו חלק בלתי נפרד מתרבות המקום ומערכי הקהילה של כל קיבוץ וקיבוץ.

עו"ד מירב ניב מהמח' המשפטית התייחסה לעיקרון המופשט יותר של הטיפול בסוגיה. להגדרתה, המבחן צריך להיות האם בן/ת המוגדרים כבעלי "צרכים מיוחדים" מסוגלים בכוחות עצמם לקיים את אורחות החיים, ולקיים את כל הנדרש מבחינת חובות וזכויות בקיבוץ? אם התשובה ברורה וחד משמעית, קיימת אפשרות לקבלת החלטה במוסדות הקיבוץ הרלוונטיים.

התקיים דיון בנושא. חברי המזכירות התייחסו לנושא הן ברמה האישית והן ברמה הקיבוצית.

לסיכום הדיון, הוחלט לקבל את גישתה של עו"ד מירה ניב לנושא ולהעביר לוועדת קליטה את ההחלטה לענין התחלת תהליך קליטה לבעלי "צרכים מיוחדים" אשר יבקשו להיקלט במתכונות הנהוגה היום על כל מרכיביה.

2. העברת עודפים מקרן מילואים לקרן נאמנות

בדיון נכחו אילן אשל ושלמה חורפי.

בשנים האחרונות קרן "מילואים" הגיעה "לבשלות" כספית וצוברת רווחים מעבר לסכומים עליהם הוחלט בעבר. מדי שנה מתקיים דיון ציבורי בנושא העברת עודפי קרן המילואים ל"קרן הנאמנות" והפקדתם ל"מגירת" הפנסיה לצורך כיסוי גרעון אקטוארי של הקיבוץ לחבריו.

הדיון במזכירות נערך לאחר אסיפה השנתית של "קרן המילואים" בה דיווחה עו"ד לילך

אופק, יו"ר הקרן, על העודפים הקיימים נכון ל- 31/12/2018. העודף בקרן המילואים עומד על סך של 939,860 אלש"ח (מצ"ב דו"ח אקטוארי כנספח לדיווח זה).
 ולאחר דיון בנושא, הוחלט במזכירות להמליץ לחברים להחליט על העברת העודפים הכספים המצויים ב"קרן המילואים" ולהפקידו ב"קרן הנאמנות". כנהוג עפ"י תקנון "קרן מילואים" הנושא יועבר לדיון בשיחה הקרובה.
 רשם: רמי, מזכיר קיבוץ שער הגולן

נר זכרון

3.6.2010	כ"א בסיון תש"ע	נצר בתיה
7.6.1970	י"ג בסיון תשל"ט	דיו-אור חנינא
10.6.1985	כ"א בסיון תשמ"ה	ברגל חיים
10.6.2007	כ"ד בסיון תשס"ז	גורי בלה
14.6.1994	ח' בתמוז תשנ"ד	גולני רות
15.6.1970	י"א בסיון תשל"ל	כצנלסון דבורה
19.6.1994	י' בתמוז תשנ"ד	ראובני פלי
20.6.2009	ד' בתמוז תשס"ט	לביא אלי
24.6.1996	ז' בתמוז תשנ"ו	תורן יובל
25.6.1976	כ"ז בסיון תשל"ז	ניול אברהם
26.6.1946	כ"ז בסיון תש"ו	קולב צבי
30.6.1991	י"ח בתמוז תשנ"א	רוגל עינב
30.6.2011	כ"ח בסיון תשע"א	וימורקוב ויטלי

תהליך בניית "מודל שיזורי" - 25/6/2019

שלום רב,

לפני מספר חודשים התחלנו לקדם באופן משמעותי את גיבוש ההסדרים בתוך "המודל השיזורי", עליו קיבלו חברי הקיבוץ החלטה לפני כשנה.

לצורך גיבוש הסדרים מפורטים והובלת התהליך, הוקם צוות עבודה (שינוי) מטעמה של המזכירות. חברי הצוות הם: **שלומית חפץ, אורה אלון, חוה ברייר, עמרם צמח, משה דיין, דגן פלד, אילן אופיר, יואב גולן, רמי יעקב וניר ברעם** - מנחה הצוות מחברת "אנשי דרך". התהליך הנוכחי, בהתאם להנחיות הצוות, מבוסס על העקרונות הבאים:

1. המטרה המרכזית להצעת המודל השיזורי הינה הצמיחה הדמוגרפית וקליטת חברים חדשים במסלול "מתחדש".
2. ההסדרים השונים בתוך מודל השיזורי ייבנו על בסיס עקרונות המודל, שאושרו בקלפי.
3. ההצעה לחברים תכלול שלושה מסלולים:
 - א. מסלול מתחדש - מודל אליו ייקלטו חברים חדשים לאחר "יום השינוי".
 - ב. מסלול מתכלה - מודל אליו יוכלו לעבור חברים ותיקים - חברים ותיקים יוכלו לעבור למסלול זה, בחזרה למודל השיתופי פעם אחת בלבד. מסלול זה יהיה ידוע מראש, והתכלותו תסתיים לאחר מספר שנים. וכל מי שישאר בו ימשיך להיות במסלול המתחדש.
 - ג. מסלול שיתופי - כנהוג היום.
4. צוות העבודה יגבש את ההסדרים הרלוונטיים, בשיתוף אנשי מקצוע וועדות הקיבוץ.
5. ההסדרים יעברו בחינת היתכנות כלכלית ומשפטית.
6. לאחר גיבוש מספר הסדרים יתחיל תהליך ציבורי הסברתי בשיטה של "שולחנות עגולים" להצגת ההסדרים ולקבלת התייחסויות מהחברים.
7. במקביל, יגובש מסמך אשר יגדיר את הזכויות העתידיות בקיבוץ בגין וותק, דיור ועוד.
8. לוחות הזמנים - הבאת ההצעה לאישור החברים בסוף שנת 2019.

חברים המעוניינים לקחת חלק בתהליך, או לפנות אלינו בכל שאלה, מוזמנים לפנות לרמי יעקב, מזכיר הקיבוץ. אנו נמשיך לעדכן אתכם מעת לעת.

צוות השינוי

טיפול פסיכולוגי חשוב אבל יקר

ועדת ייעוץ מדווחת

בשער הגולן ישנם כמה עשרות אנשים שנפגשים מדי שבוע עם פסיכולוגים. טיפול פסיכולוגי הוא יקר מאוד, לשמחתנו, מצבו הכלכלי של הקיבוץ מאפשר לכולם לקבל את הטיפול החשוב הזה. תפקידנו כוועדת ייעוץ, מצד אחד לאפשר לכל מי שמעוניין בטיפול לקבלו, ומצד שני לשמור על המסגרת התקציבית העומדת לרשותנו.

תקנון ועדת ייעוץ קובע כך:

חצי ראשון של שנת טיפול - ממומן במלואו ע"י הקיבוץ. החצי השני של שנת טיפול - השתתפות של 10% מעלות הטיפול ע"י החבר. החל מהשנה השניה - השתתפות של 20% מעלות הטיפול ע"י החבר למשך שנתיים. בסה"כ שלוש שנות טיפול.

רוב החברים מסתפקים בכך ואף בפחות מזה. אולם ישנם כאלה שרוצים להמשיך גם לאחר מכן, ולצערנו, המסגרת התקציבית לא מאפשרת זאת. בפגישה משותפת עם המזכירות המצומצמת הוחלט, שמלבד במקרים מיוחדים ע"פ שיקול דעתה המקצועית של ועדת ייעוץ, מי שירצה להמשיך טיפול מעבר לשלוש שנים ישתתף ב-50% מעלות הטיפול, ובכך יוכל גם לאפשר לעצמו המשך וגם יקבל את עזרת הקיבוץ.

בהצלחה לכולנו,

ועדת ייעוץ

נועה גורי, תמר משוב, בתי לשם

נעים להכיר - באה בעקבות האהבה

אביב לשם מראיין את ליה כהן

היא נמצאת בינינו כבר שמונה שנים, שקטה, חרוצה, בת זוגו של בני כהן ואמא של טבע. חשבנו שהגיע הזמן לשמוע את סיפור חייה של ליה כהן (במקור Leah Smith) ואת סיפור היכרותה המרגש עם בני.

- איפה נולדת וגדלת?

נולדתי וגדלתי בניו זילנד הרחוקה מישראל 16,000 קילומטר. גדלתי בכפר קטן שנקרא אגמונט שבמערב האי הצפוני, קרוב לעיר המחוז New Plymouth. הוריי גרים בכפר, ויש לי שתי אחיות ואח אחד. גדלתי בסביבה כפרית, עם אלפי פרות מסביב והר גדול אחד ומושג - טאראנקי, שהוא אטרקציה תיירותית המושכת לאיזור מיליוני תיירים מדי שנה.

- סיפור היכרותך את בני מיוחד ונדיר. את מסכימה לשתף אותנו בו?

בטח, בשמחה. ההורים שלי משתתפים כבר עשור וחצי במיזם HIT Hosting Israeli Travelers, זו רשת אירוח בינלאומית עבור תרמילאים ישראלים המגיעים לטייל או לעבוד בניו זילנד, אחרי שירותם הצבאי. מגיל שש אני מכירה ישראלים, רובם מגיעים להתארח במשך כמה ימים לפני שהם ממשיכים לטייל באי. גם בני הגיע אלינו יום אחד. הוא הגיע בעקבות המלצה של אחיו תום, שטייל בניו זילנד לפניו. מעשה שהיה כך היה: לפני טיסתו מניו זילנד אל היעד הבא, שהה תום בעיר אוקלנד, אליה מגיעים כל התרמילאים. תום השאיר עבור בני את הספר של HIT בו רשומות כל המשפחות המארחות בניו זילנד. תום סימן לבני איפה המקומות המומלצים, וצירף סימון "סמילי" ליד השם של המשפחה שלי בכפר אגמונט, למקרה שאחיו יחפש מקום לינה בחבל ארץ טאראנקי. עבר קצת זמן ובחודש אפריל 2009 בני הגיע, וסיפר עם חיוך ביישן שבא בהמלצת אחיו. אבל כאן לא מסתיים הסיפור. בני היה מספר ימים, וכמו כולם המשיך אל היעד הבא בטיול שלו, לאוסטרליה. עברו מספר חודשים בהם לא היה בינינו קשר, ואז ראיתי בפייסבוק שהוא מחפש מקום לשהות ולינה בימי הכריסטמס, אותו המשפחה שלי מציינת עם ארוחה חגיגית. יצרתי איתו קשר, והצעתי לו לבוא אלינו. בפעם הזאת כבר יצא לנו לדבר יותר, להכיר, ומכאן הכול התחיל והתאהבנו. היינו ביחד מספר חודשים, החלטנו להתחתן, ובני חזר לישראל, כדי להיות עם אימו, שרית, שהייתה חולה מאוד. אני הבטחתי לו שאני אבוא אליו לישראל. עבדתי בשלוש עבודות כדי לחסוך מספיק כסף לטוס לישראל ולהתחיל את החיים שלי איתו כאן בשער הגולן. לצערי, הגעתי שבועיים בלבד אחרי ששרית ז"ל נפטרה, וזו זכורה לי כתקופה מאוד קשה לבני. מאוד רציתי להכיר את שרית, וזה כאב גדול שהיא לא איתנו ושלא זכיתי להכירה. שמעתי עליה המון מהרבה אנשים בקיבוץ.

- מתי באת לישראל לראשונה?

באתי לישראל ולשער הגולן בפעם הראשונה כשהייתי בת 18, ממש צעירה. לא הייתה לי ויזה, אז אחרי מספר חודשים נאלצתי לחזור לניו זילנד. ידעתי שאני רוצה לחזור לישראל,

אז עבדתי שלוש עבודות כדי לחסוך מספיק כסף לטוס לישראל. הגעוועים הביאו את בני אלי לניו זילנד לשלושה שבועות, בהם החלטנו להתארס ולעשות חתונה קטנה בשביל בני משפחה וחברים שלא יגיעו לחתונה המתוכננת בישראל. אחרי "החתונה הקטנה" סידרתי את הויזה וחזרנו ביחד לישראל, ומאז כבר שמונה שנים אני כאן.

- מה ידעת עלינו לפני שהגעת?

ההורים שלי מארחים טיילים ישראלים כבר שנים, אז ישראל הייתה נוכחת בסיפורים ובדיבור אצלנו בבית, כמו גם ההתרחשויות במזרח התיכון. גדלתי במשפחה נוצרית חמה, עם אהבה לסיפורי התנ"ך והכרות עם ההתרחשויות והדמויות הקרובות לליבי. תמיד סיקרן אותי איך נראית הארץ באמת, איך חיים הישראלים.

- ישראל היא מדינה היפר-אקטיבית. כל הזמן יש אירועים. אולי ההיפך מניו זילנד. מוזר לך לחיות פה?

אני לא זוכרת מה דמיינתי לפני שבאתי לפה. אבל מצאתי שהכול פה מאוד מודרני. לא ידעתי מה לחשוב על קיבוץ לפני שבאתי. האמת היא שבהתחלה זה היה לי מאוד מוזר, שלא משלמים על כלום עם כסף אמיתי, אלא אומרים מספר בקופה וזה מספיק. לקח לי הרבה זמן להתרגל לחיים כאן. אתם גדלתם ביחד, כולם מכירים את כולם, מכירים את הקודים והסמלים המשותפים, את השפה והתרבות. למי שבא מבחוץ, ללא שפה, נוצר קושי להיכנס ולהרגיש בבית. הסוד הוא ידיעת השפה. והמטרה שלי הייתה ללמוד עברית, וכמה שיותר מהר. מאז שיש לי עברית הכול השתנה. אני לא יודעת איך אנשים שלא מדברים את השפה מצליחים לחיות כאן. בלי שפה אתה מרגיש אאוטסיידר, חוצן.

- איך למדת עברית כל כך מהר וטוב?

מהחיים עצמם. עשיתי אולפן, אבל קפיצת המדרגה, ובמקרה שלי - המדרגות, הייתה למידת השפה דרך חיי היום-יום, למשל בעבודה, או בכל מפגש עם אנשים בקיבוץ ומחוץ לו. השיטה שלי הייתה לפני כל הליכה לבנק או לקופת חולים ללמוד את המילים הנכונות והמתאימות כדי להסתדר. וזה עבד.

- גדלת בסביבה כפרית, במדינה שידועה בכמות הפרות והכבשים שבה. אני מניח שהתאקלמת מהר ברפת.

האמת היא שלקח לי הרבה זמן להתרגל. בניו זילנד פרות מסתובבות חופשי והייתי קצת בהלם מכך שכאן בישראל הן סגורות. שוני נוסף הוא זה שבניו זילנד הרפתות הן בבעלות משפחתית, והעובדים הם בעיקר בני משפחה. כאן הרפת היא של יישוב שלם. תמיד רציתי לעבוד ברפת והיה לי חשוב להיקלט טוב בענף. העבודה שלי היא עם העגלים, וזה כיף.

- איפה את עומדת בוויכוח העקרוני בו מועלות טענות כנגד החזקת פרות סגורות, האבסטרן, הוספת אנטיביוטיקה למזון, לקיחת העגל מאימו, ועוד. זה משהו שחושבים עליו במהלך העבודה?

אני מכירה את הטענות. אגב, חלקן לא רלוונטיות לרפת שלנו. אני בעצמי טבעונית בשנים האחרונות, אבל לא פנאטית בעמדותיי לכאן או לשם. אני רואה חיות עם רגשות, עם חמלה, הן מגיבות בכאב כשלוקחים להן את העגלים, או כשכואב להן. מהצד השני אני

גם מודעת לכך שרפת היא מקור הכנסה לקיבוץ, ומקור תעסוקה לעובדים ולספקים שמתפרנסים מהקשר איתנו. אני גם יודעת שהרפת תמשיך לפעול גם אם אעזוב את העבודה בה, וחושבת שעדיף שמי שעובד בה יעשה את העבודה עם חמלה ואהבה לפרות ולעגלים וינעים להם את החיים כמה שאפשר.

- את גרה בקיבוץ כבר שמונה שנים. את מכירה את הוויכוח הפנימי על אורח החיים. יש לך העדפה בסוגיה הזו?

אני אוהבת את צורת החיים הקיבוצית. אני מכירה את החיים בשער הגולן, ומשיחות עם ידידים למדתי מה השתנה שם לעומת הקיבוץ המסורתי. אין לי דעה נחרצת. נראה לי, שזה גם עניין של מי ואיך מבצעים הפרטה, איך שומרים על יחס מכבד והוגן לכל האנשים. פה בשער הגולן אני רואה וגם חווה איך עוזרים אחד לשני, ומטפחים את הסביבה. כשטבע נולד הביאו לנו ארוחות ודאגו לכל מה שאנחנו צריכים, וזה היה אדיר. בני ואני אוהבים את החיים בקיבוץ, אבל עוד לא החלטנו להתחיל מהלך של קליטה לחברות.

- את מתגעגעת לניו זילנד?

אני מתגעגעת בעיקר למשפחה שלי. זה מורכב, יש חודשים שכמעט ואין תחושות של געגועים, אבל יש גם ימים שהגעגוע מגיע בהפתעה, למשל, אם רואים תמונה או שעולה מחשבה שמביא גל של תחושות. אני נורא מתגעגעת לימים שלפני הכריסטמס, ההכנות, הארוחה החגיגית שאמא שלי מכינה. אני כן רואה את עצמי ממשיכה לחיות בישראל. מגיל שש גדלתי עם ישראלים שהתארחו אצלנו, וחשבתי על ישראל ודמינתי איך ישראל נראית.

- התחברת למוזיקה הישראלית, לאוכל?

אני אוהבת מוזיקה ישראלית, וגם אוהבת פלאפל, זה האוכל האולטימטיבי שלי כשאני מאוד רעבה. אין כמו פלאפל. אבל אני חייבת להודות שאני עדיין לא מסוגלת לאכול סלט לארוחת בוקר. זה עדיין נראה לי מוזר כל הירקות האלה על הבוקר. נראה, אולי בסוף גם זה יקרה...

היה נעים להכיר. תודה! ומקווים שתישארי איתנו לאורך שנים.

תולדות ספרים

חשב על המצף

בובות על חוט - מריו ורגס יוסה
שבע האחיות - לוסיןדה ריילי
סודות של חיים מופלאים - סוזן מייסנר
גשם חייב לרדת - קרל אובה קנאוסגורד
הדייגים - צ'יגוזיה אוביומה
רחוב הגנבים - מתיאס אנאר
הזוג מהבית השכן - שרי לפנייה
האדמה רעדה - אילן כפיר

ניתן להזמין במייל

Sifria7504@walla.com

או בוואטאפ

052-3864044

עם סיום השיפוצים בדירות שלנו והתאמתן ל"גיל הרך", צריך להודות לשבח ולהלל את:
עינת אפשטיין ודורון רות על היוזמה והדחיפה, להנהלה הכלכלית שאישרה את התיקצוב,
לקובי קוגיה אשר על הביצוע והפיקוח, לדודו ולאנשי צוותו ולכל מי שעזר להשלמת
העבודה.
תודה רבה!

כרמלה

בשם דיירי הבית: דני עברי, אורה אפשטיין ונמרה עברי

אז מה חדש בכל-בו?

אביב לשם מראיין את אייל מורן

אייל מורן סוגר שנה של ניהול הכל-בו, ומתפנה לספר על אתגר ניהול חנות קיבוצית, התחרות מול המתחרים, ההסכם עם שופרסל, ומה ההוצאה החודשית הממוצעת למשפחה.

לנהל חנות כל-בו, כשרוב הסחורה היא מוצרי מזון, זה עסק מורכב. לנהל כל-בו קיבוצי, כשאתה עצמך חבר הקהילה, בה כולם מכירים את כולם - על אחת כמה וכמה. בתחילת חודש יולי יציין אייל מורן שנה בתפקיד מנהל הכל-בו המקומי, הזדמנות טובה לפגוש אותו ולשאול אותו על אתגרי ניהול ה"סופר" המקומי, המקום אליו כולנו מגיעים לקניות, לפגוש, או סתם להימלט מהחום הלוהט בחוץ. נתוני המכירות מראים כי הכל-בו מוכר בממוצע מדי חודש ב - 560,000 ₪. נתון נוסף מעניין הוא הוצאה ממוצעת של משפחה (או יחיד) היא 1987 ש"ח בחודש, סל המוצרים הממוצע מסתכם ב-53 ₪, ואחרי סיכום כל הקניות רואים כי מחיר פריט ממוצע בכל-בו הוא 9.9 ₪.

"התחלתי בכל-בו כעובד פשוט בחודש מאי 2018, וחודשיים אחרי זה נכנסתי לתפקיד המנהל, אותו מילאה בשנים הקודמות רז עברי, שקידמה את הכל-בו, ובמסירות רבה", מספר אייל על כניסתו לתפקיד. הוא ניהל בעבר את האקונומיה וחדר האוכל, אולם לדבריו ניהול הכל-בו הצריך זמן להתאקלם וללמוד את התפקיד, את תוכנית העבודה וההזמנות, להכיר את הספקים, את תדירות ההזמנות והמוצרים, לגבש את צוות העובדים, והכול תוך כדי תנועת לקוחות. "אני שמח שנתוני המכירות של 2019 מראים מגמת שיפור, וזה נותן לנו ביטחון שהספינה שטה לכיוון הנכון. חשוב לי לציין את צוות העובדים המסור והטוב, וכמובן את הסטודנטים שלנו שמאוד עוזרים לנו".

בין המשימות הראשונות שסומנו היה לגבש את צוות העובדים, להביא לכך שכמה שיותר מהם יהיו עובדים קבועים, עם מיומנות וידע על העבודה היומיומית, המצריכה קשר עם ספקים, הכרת הסחורה ועמידה על איכותה, למידת צרכי הלקוחות, ולהשרות חוויה נעימה לקונים.

זה לא סוד שכקיבוצניקים לא גדלנו על "אמנת שירות הלקוחות". איך מחזירים בעובדים שירותיות?

עובדים על העלאת המודעות וההבנה שסביבת עבודה וקנייה מזמינה ונעימה הם בסיס של העבודה, וזה בידינו. בכל הקשור להתייחסות ללקוחות, אנחנו לא רואים כל הבדל בין חבר קיבוץ ללקוח אחר. כולם זכאים לשירות אדיב, ענייני וממצה. כדי להשתפר, הכנסנו נהלי עבודה של בדיקה קפדנית לא מתפשרת של הסחורה המגיעה אלינו, בדיקת התאמה של הקוד על המוצר עם מה שרשום בתעודת המשלוח, עירנות לצרכי הלקוחות ושיפור התנאים הפיזיים בבניין ועל המדפים המציגים את הסחורה. אני שמח לספר כי השיפור מורגש כלכלית מבחינה היקף הקניות עד כה ב-2019 ומבחינת שביעות רצון הלקוחות.

מי המתחרים שלנו, איך אתה יודע כמה מכרתם?

המתחרים שלנו הם האלונית בצמח, רמי לוי בטבריה, דוכני מכירת ירקות ופירות ישירות מהחקלאי, ואפילו דבאח ליד מגדל, ומרכולים בקיבוצים השכנים. התחרות קיימת ואני רוצה שכמה שיותר אנשי שער הגולן יעשו קניות כאן, בבית. הכלים לזהות מגמות ומכירות הם מעקב חודשי ונתונים שמספקת תוכנת המכירות. מאז תחילת 2019 אנחנו רואים עלייה מתמידה במכירות אצל לקוחות קבועים, ועוד יותר - בקהל של לקוחות מחוץ לקיבוץ, בהם חברי מסדה או קיבוצים אחרים בעמק, אורחים של התיירות או אורחים בכלל.

מהלך אסטרטגי - הכנסת רשת שופרסל

בתחילת השנה נחתו על המדפים בכל-בו מוצרים של הרשת הקמעונאית הגדולה בישראל - "שופרסל", וזאת אחרי חתימת הסכם שיתוף פעולה, במסגרת מהלך רחב של הרשת עם חנויות דומות בעשרות יישובים קטנים. "הם הציעו לנו שיתוף פעולה, ואנחנו זיהינו שזה עשוי לשרת את האינטרסים שלנו, והלכנו על זה", אומר איל. "שופרסל" כרשת גדולה הביאה לנו מוצרים חדשים שלא היו לנו קודם, ומחירים נוחים יותר בזכות גודלה של הרשת. המחיר הנוח מתקבל גם משום שיטת המכירות של "שופרסל", שנעשית כולה באינטרנט, ללא מתווכים ומקדמי מכירות, מה שמקטין את העלויות. האינטרס שלהם הוא החדרת המותג העצמאי שלהם לחנויות נוספות ולמכור יותר מוצרים. האינטרס שלנו הוא מחירים נמוכים יותר ללקוחות שלנו. ההתקשרות הזו חוסכת לנו כסף, ובזכותה אנחנו מצליחים להימנע מהעלאת מחירים. זו דוגמא טובה למצב בו הצרכן נהנה מהתחרות.

איך משלבים בין חנות בה שולטת אווירה משפחתית עם עמידה בסטנדרטים עליהם דיברת?

המתח הזה קיים. יש לו גם יתרונות. הדרך שלנו לשמור על הלקוחות היא לעבוד באיכויות ובסטנדרטים גבוהים, להיות אטרקטיביים במחיר. זה מחייב להיות ערני מול הספקים, לבקש הנחות, לעמוד על המקח, לשמור שהסחורה תהיה באיכות טובה, עם נראות טובה, מסודרת היטב על המדף, שיהיה ללקוחות נוח ונעים לראות, לבדוק ולקנות. המכירות מראות שאנחנו בכיוון הנכון.

מדפי הירקות והפירות הם אתגר בגלל חיי מדף קצרים יחסית. מה הפתרון למצב הזה?
זה נכון, זה מצריך פיקוח וערנות לשמור על טריות ולחדש סחורה בתדירות גבוהה יותר. זו הסיבה שלפני מספר חודשים עשינו מהלך עם ספק הירקות לשדרוג מדפי התוצרת והתקנת תאורה מתאימה. מעבר לשמירה על הסחורה, זה עושה גם חוויית קניה נעימה יותר ללקוחות. בירקות אנחנו עובדים עם ספק אחד, ובימים אלה נבדקת הכנסת ספק נוסף, מה שייצור תחרות והורדת מחירים.

איך אתם מגיבים להערות ותלונות של לקוחות? יש איזושהי מדיניות רשמית?
חשוב לנו מאוד שחברי שער הגולן וכל הלקוחות יהיו שבעי רצון מחוויית הקנייה בכל-בו. מדי יום עוברים בחנות מאות אנשים, יש מקרים של אכזבה או עלבון של לקוח על מהירות הטיפול בבקשה או מענה לא מספק, או טענה על מוצר פגום או חסר. העובדים

יודעים ששירות ללקוחות ומענה לבקשות הוא חלק מהעבודה, לא פחות מסידור מוצרים על המדף או עשיית חשבון בקופה. חשוב להבין, שישנן בקשות שעם כל הרצון הטוב שלנו לתת שירות הכי טוב שאפשר, אם לקוח מבקש מוצר שהספקים שלנו לא מספקים - אנחנו לא נעשה הזמנה מיוחדת, כי זה לא כלכלי לאף צד. הפיתרון שלנו במקרים כאלה הוא להציע ללקוח מוצר דומה שיביא הספק שעובד איתנו.

איך אתה מסכם שנה בתפקיד?

אני מרגיש טוב. אני נהנה כי זו עבודה מאתגרת, דינמית. זה גם ניהול עובדים וגם ניהול מלאי סחורה, זו עבודה עם ספקים ועם לקוחות, עם תקלות לא מתוכננות, כמו למשל מקרר גבינות או בשרים שמתקלקל ומצריך את האחראי מטעמנו, דותן נשר, לפתור את הבעיה במהירות, לפני שסחורה תתקלקל. וכמובן, שיש לי ולצוות צורך מתמיד למצוא במה אפשר להשתפר.

"תראה", הוא מסביר לי, "ניהול חנות כל-בו יש בו גם תכנון וגם למידה מהניסיון. דוגמא לכך היא המדיניות של התאמת גודל המלאי למכירות. את הנתונים אנחנו מקבלים מדי חודש מתוכנת הניהול, ובעזרת היועץ האסטרטגי אנחנו מנתחים את המספרים, ורואים איפה אנחנו עומדים, למשל, ביחס שבין המכירות לכמות עובדים, או בין המכירות לכמות המלאי בחנות. היבט נוסף של התמקצעות הוא הזמנה מספקים, הנעשית עם טופס מיוחד, שנותן מידע עדכני על כל מוצר, כמה נמכר וכמה מלאי מומלץ להחזיק ממנו, האם צריך לשנות את כמות ההזמנה, והאם קיימת מגמה חדשה שחשוב לנו לדעת עליה כדי להגיב נכון לטובת הצרכנים.

לסיכום, אני מזמין את כל הציבור להמשיך ולתת אמון בכל-בו שלנו. נכון, יש לפעמים ימים עמוסים והתור ליד הקופה ארוך ומצריך סבלנות, אבל הכל-בו הוא כולו שלנו, ואנחנו כצוות רוצים ומחוייבים לתת לכם את השירות הטוב ביותר, ולהציג סחורה טובה במחיר אטרקטיבי".

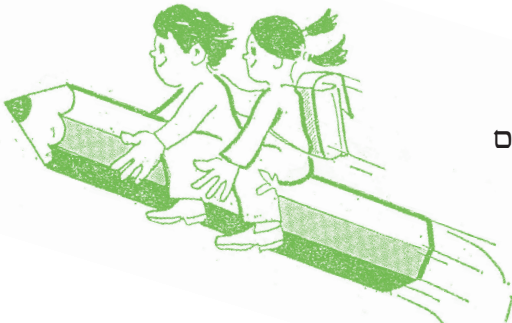
הניק צייר את הברכה הזאת, להולדתה של נוי, אמא של ינתי.

הבוגרים נפרדים מגן "שקד"

ביום ראשון נפרדו בוגרי גן "שקד" מהגן וקיבלו תעודת עלייה לכיתה א' ושי אישי. ההורים הופיעו בשיר פרידה, אותו כתבה **חופית לסקה** ע"פ השיר "שבת אחים ואחיות". עזרו לה בכתיבה **תמי קוג'ה וטל קידר**. ותודה גדולה ל**יואל קלס**, אשר פתח את ביתו, בשישי ושבת, בהתראה של מ"הרגע להרגע", ובסבלנות הסכים להקליט את ההורים שרים, ערך וצרב דיסק למזכרת בו השתמשו ההורים כפלייבק בהופעה.

עשרים אחים ואחיות - סופשנה בגן "שקד" 2019

שנה שלמה בגן שקד וזה הזמן להיפרד, עוצר לרגע ומביט הייתה שנה ממש להיט.	בארי מאי אמה וקורל יערה אוראל וגם יובל, זו חבורת האמנים היצירתיים המקוריים.	כאן זה בית, כאן זה לב ועכשיו אני עוזב גן שקד - השורשים ואנחנו הבוגרים והבוגרות, עשרים אחים ואחיות.
בגן יש צוות מיוחד מתאים ת'צמו לכל אחד כל יום בבוקר מטיילים וקצת לומדים על החגים	כל יום שלישי בבוסתן עמית גורן אורן ואיתן מתנדנדים על העצים בין ענפים מטפסים.	כאן זה בית, כאן זה לב ועכשיו אני עוזב לכיתה א' - מגיעים בציפייה כל הבוגרים והבוגרות עשרים אחים ואחיות.
דורון, גל ודניאל, רחלי עומר וכרמל וגם אריק הצטרף לצוות שעושה פה כף. כאן זה בית, כאן זה לב ועכשיו אני עוזב	כאן זה בית, כאן זה לב ועכשיו אני עוזב. גן שקד - השורשים ואנחנו הבוגרים והבוגרות, עשרים אחים ואחיות.	ועכשיו אני עוזב לכיתה א' - מגיעים בציפייה כל הבוגרים והבוגרות עשרים אחים ואחיות (X 2)
גן שקד - השורשים ואנחנו הבוגרים והבוגרות, עשרים אחים ואחיות	הדמיון מפליג פלאים קמה, רננה, כל החברים גם רותם רומי וליה, מעלים פה הצגה.	
בואו נציג את הילדים המקסימים המיוחדים, כל אחד מצא תחביב ואותו עכשיו נציג :	ובמשק הילדים על חיות שונות לומדים אמרי שביט עוז ונבו אוהבים לכאן לבוא.	

ברירת המחדל

אבישי כהן

הנח את העבר לעבר! תן לצרות ומכאובים להישכח. אלא שלפעמים העבר חוזר וטוען: לא שכחתי ולא נשכחתי.

בסרט "גבורות" עסקין. אותה פרשה ישנה. מאז מלחמת יום כיפור בה נסוגו ונכנעו חיילים מאומנים - נסיגת אנשי שער-הגולן ומסדה במאי 1948 כמעט נשכחה מלב, אלא שהסרט חזר והעלה אותה.

ובאיחור של שבעים שנה התפזר אצלי האבק הרב שהצטבר, וברירת המחדל, שבחרו בה אנשי שני הקיבוצים התבהרה לי. אף שהמונח כלל לא היה קיים אז. כמו בחפירה ארכיאולוגית צריך לחפור הרבה ואחרי-כן להסיר את האבק מעל הממצאים. עוד לפני ה-14 למאי הוזנחו שני הקיבוצים. מחפר עבד ביישובי הקו השני בעמק. לשער-הגולן ומסדה הוא לא הגיע. כשבקיבוצי הקו השני הוצאו פרות ומכונות חקלאיות - אצלנו עדיין לא הוצאו הילדים.

ואיש לא טרח להזכיר לאנשי שני הקיבוצים את מה שנאמר בסיור ודיון של מפקדים בהגנה: אין שום כוונה להגן על שער-הגולן ומסדה במצב של מלחמה כוללת. כך גילה וסיפר מאירקה פעיל, כששאל מדוע החברים מתנדבים לשאת חטוטר של תואר פחדנים שברחו במקום לעמוד ולהילחם. ולכאן נכנסת ברירת המחדל: צה"ל ויישובי הקו השני בגדו בשער-הגולן ומסדה. היה אז מקרה פשוט וברור של בגידה.

כל חברי הקיבוץ המאומנים היו מחוץ לקיבוץ. בין השאר: ישראל בנק - מ"פ בפלמ"ח, מרדכי מלחי (מורדי) - מפקד מחלקת מרגמות, רפי קוצר - מ"מ, שלמה כהן - קצין מודיעין, זאב כרמי ונער שלא הגיע לגיל 17 נהרגו בצמח. חמישה מחברינו לחמו בקיבוץ גשר. היו אמנם כמה חיילים בבריגדה לשעבר, אבל כמעט כולם טוראים. עבורם, במצב חסר תקווה, הצבא פשוט נסוג על מנת לחזור ולהילחם. (1)

אנשי שער הגולן הוכיחו את כושרם להילחם כששתי פלוגות קומנדו סורי חדרו לקיבוץ ב-10.6.48 ונהדפו. למחרת התחילה ההפוגה הראשונה שהיטיבה עם ישראל ונמשכה עד ה-3 ליולי. הסורים ביקשו כנראה להניף את דגלם על יישוב ישראלי לקראת ההפוגה. (2) צה"ל היה אמנם צעיר מאד במאי 1948, אלא שהוא היה המשכה של "ההגנה" בת השלושים. קיבוצי הקו השני היו כולם ותיקים יותר בכמה שנים טובות. בניגוד לאנשינו בגשר, עזבו אנשי המחלקה המקובצת שהיו אצלנו וחזרו ליישוביהם. גם שני תותחי ה.נ.מ. הקלים עזבו. אחד מהתותחנים נהרג בהפגזה ושני נפצע. המפקד שלהם טען לאחר עשרות שנים שהם היו אחרונים שנסוגו. שטויות. הם הוצאו לפי פקודה יום או יומיים לפני שחברינו נסוגו.

כך הייתה אז פשוט בגידה.

כשמתפזר האבק והעשן אפשר להגיע לאמת והיא תכופות קשה ואכזרית יותר מסיפורי הכיסוי. להאשים את צה"ל ואת משה דיין פשוט לא העזו, ועוד פחות מכך - את חברי היישובים הוותיקים. אי-אפשר היה להישאר בעמק עם אנשים שבגדו בנו, ולכן העדיפו שני הקיבוצים להתעלם מהעובדה הפשוטה ולהילחם על חפותם בנתיבים אחרים ואפילו תחת התווית של "פחדנים, ברחתם!" זאת הייתה ברירת המחדל!

את רוב הדברים האלה כבר כתבתי והם הופיעו בעלונים שלנו בעבר, ואולם למסקנה שהייתה זאת בגידה בחברינו הגעתי רק לאחרונה.

...

הערות והארות:

(1) ישראל בנק (שרול) ופולוגתו נשלחו ובאו לעזרת עמק-הירדן. פשטו על הסורים במשטרת צמח, אבל חומר הנפץ שיש להם לא פעל.

מורדי עם המרגמות המטירו על הסורים כ-600 פגזים וניתקו את הרגלים מהשריון. רפי קוצר הורה לאנשי מחלקתו לקפוץ מהקיר הגבוה שעטר לאגם בדרומו. הם רצו על החוף והגיעו בשלום לסכר. רוב אלה שרצו למעלה נהרגו, כמו זאב כרמי והנער... בהמשך הפך רפי את מחלקתו למחלקת קומנדו ובכך פתח את עידן הסיירות. ראו למשל: "גדוד הסיור של חטיבת גולני - יחידה 631" הוצ' עמותת גדס"ר גולני, עמ' 10.

שלמה כהן עבר קורס קציני מודיעין בסוף 1947 וראשית 1948. שירת תחילה בגדוד הירדן שהורכב ממגוייסי עמק הירדן.

בן-גוריון הדיח את משה מן, שהיה מח"ט מצוין. תחת פיקודו הדפו מגיני גשר וחיילי החטיבה את הירדנים והעיראקים שתקפו את משטרת גשר ואת הקיבוץ. נשק נ.ט. לא היה ומשוריינים פרצו את שער המשטרה. המגינים זרקו עליהם מהגג רימונים ובקבוקי תבערה והדפו אותם. בן-גוריון החליף אותו במשה דיין, שהיה טקטיקן כושל. דיין לא תפס שהסורים נעים בתנועת מגל מאל-חמה (חמת-גדר) אל הסכר - הגשר לכיוון רמת יבנאל. תפיסת הרמה ע"י הסורים הייתה ממיטה כליה על כל יישובי עמק-הירדן.

שלמה כהן ישב במטה בכינרת, אליו זרמו הודעות והוצאו פקודות. מברק מסוים התקבל ולא נמסר לידי. לאחר כשעתיים הגיע מברק מאפיקים שאנשי שער-הגולן הגיעו אליהם בשלום. שלמה קפץ ושאל: "מי הורה להם לסגת?" משה דיין ענה: "לא הוצאנו הוראה." שלמה אמר לו: "תן לי מחלקה ואקח אותם ונחזור למקום." משה דיין אמר לו: "אתה קצין המודיעין שלי ואני לא משחרר אותך. טוב מאוד שעזבו. עכשיו יש לנו קו חזית ישר." וכך שכבו חיילי מחלקתו של מוסה פלד מאחורי סוללת מסילת הברזל בין דגניה ב' לבית-זרע ולא עשו דבר.

את המברק המבקש הוראות שלח אליעזר צור ממגדל המים אליו עלה בזמן הפגזה. המברק

נשלח באמצעות הליוגרף - מכשיר איתות במורס של קרני השמש. האתת בכינרת אישר את קבלת המברק. תשובה, כידוע, לא ניתנה. המברק לא נמסר לקצין המודיעין. את הדבר סיפר לי אבא בהפוגה הראשונה. מאז חזר על כך פעמים אחדות. מיותר לומר שזה לא הפך אותו לחסיד של משה דיין.

(2) לסורים לא היה מושג כמה מועט הכוח בשער-הגולן. הם חששו מתקיפה מזרחת, שתנתק את הכוח שלהם בצמח ואת נתיב אספקת התחמושת והמזון לכוח הפורץ ולסוללת התותחים שהציבו על גבעת אל-קסר (תל-קציר). לכן דאגו להפגיו ולהכין כוח חסימה מול שער-הגולן ומסדה, אבל את המאמצים שלהם ריכזו מול דגניה כדי לתפוס את הגשר. פינוי שער-הגולן ומסדה איפשר לסורים להתרכז לתקיפה נוספת, לאחר שהראשונה על דגניה א' נהדפה. בפעם השנייה תקפו את דגניה ב'. הטנק הפורץ נשרף (ע"י שמונה לוחמים שונים כ"א לחוד). תחקירנים לא הצליחו למצוא מי מהם באמת עשה זאת.

הקומנדו הסורי הגיע בלילה לכרם שלנו מדרום לקיבוץ, כיום מטע אבוקדו, וחדרו פנימה עם אור ראשון. המפקד שלהם נעצר ע"י חולית מקלע שלנו (טוביה ושלומקה אם אינני טועה) כשקראו לו להזדהות ענה: "בסדר". פטרולים של צה"ל סיירו בלילות, ולכן השניים נצרו את המקלע. בינתיים אנשיו חדרו לחורשה קטנה, שהייתה במקום בו דירות הלוקסוס של האירוח. כמה מהם נכנסו לבניין ד' והרגו בחור שישן שם. בחור שני שישן בקומה השנייה שמע רעש. יצא ושאל מה קורה. אחד הסורים הרים את הרובה וירה בו אך החטיא. הבחור רץ דרך החדר ויצא למרפסת בצד השני, קפץ למטה, רץ וצעק שהסורים חדרו. באותו הזמן מקלען במדרון ליד השער התחתון הבחין בבלגן והלך לברר מה קורה. כמה סורים הגיעו לעמדה, הרימו וסובבו את מכונת הירייה ולחצו על ההדק. הכדור הראשון שרק נמוך מעל לתעלות בהן ישנו החברים והחיילים. הכדור השני היה עקר. הסורי לא ידע לדרוך ולהעיף אותו החוצה בשביל להמשיך לירות.

מוכנים לחירום

הקיבוץ השלים את הקמת מערך צוותי החירום למענה וטיפול בתרחישים שעתידיים להתרחש ביום מן הימים. מדובר בתרחישי מצב ביטחוני, או "אזרחי" דוגמת רעידת אדמה, מזג אוויר קיצוני, תאונה, אסון וכדומה. את מערך המתנדבים בנתה עינת אפשטיין בתפקידה כיושבת ראש צוות החירום והחוסן (צח"י), והיא הצליחה לאייש לצוותים יותר ממאה (100!) מתנדבים, לצוותים ותת-צוותים רבים לקשת של תרחישים אפשריים. אלה שמות הצוותים והמתנדבים:

בכיתת הכוננות: בן רימר, דוד קניג'ה, קובי קוג'ה, עמית רימר, רועי רונן, בארי להב, יואב גולן, רם אבישר, עפרי סובלמן, אמיר בוברוב ושחר עברי. **מערך בריאות** כולל מגישי עזרה ראשונה, חובשים, אחיות, מגישי פיזיותרפיה, נהגי אמבולנס ועוד: אילן אופיר, חן אלה, אלי עמוס, שרה אנטון, רונה בלומנפלד, רעיה בר, מילה לוין, מארק לוריא, מארק לוין, מקס מולנר, אורנה מילר, עופרי סובלמן, רו עברי, ענבר עברי, שחר עברי, אופיר עברי, דגן פלד, טל קידר, פנינה קיטאי, רחל קמינגס, לילך תורן. ראש **מכלול רווחה** אסנת מלחי, סגנה הוא שלמה שגיא, ועימם צח זהר וטניה קניז'ה, צוות מגישי עזרה נפשית ראשונה - ענת אלסטר, לילית ברקני, אופירה הלוי, איילת זהר, יעל זעירא, שלי עמוס, מיה צור, עדי רות, נעה תורג'מן, מאי אלון, ושירן מאטסאס.

מערך חירום בחינוך מתעדכן על פי צוות המדריכים בשטח, כולל את: שירה בן סירה רכזת תחום חינוך, קרלה ניימרקס, גל הלוי, צאלה גיצין, וריקי חן. בשעת חירום מחולקות עובדות גיל הרך לגנים - לגן שקד מגיעות ליבי זקון, רחל נחמני, שחר עזריה, גל הלוי, דניאל קליינמן, לינוי זהרור, דורון אויברמן וכרמל אורן. לגן דולב מצוותים סיון ניירנס, אופיר דוד, מורן כהן, קרולינה סילברמן, נטלי אחיטוב. לפעוטון: רונה אמר, תמר כץ, מיה הלמר, שי עזרא, נטלי רוטבא. לבית התינוקות מגיעות צליל ועקנין, גוני זקון, שי גבאי, עפרה כהן, ליטל לוי, איילה בן עמי, שירן מלול. החינוך החברתי מרכזת קרלה ועימה מובילת הכיפון חני אופיר, טלי בוברוב, ענבר עברי, עומר דניאלי, ליהי עב. מתנדבים נוספים בחירום לבתי הילדים ולמוסדות החינוך שלנו הם מוטי אליאסי, אופירה הלוי, רויטל זהר, בני כהן, נעמה להב, חדווה תורן, דגנית חי, שלומית סבת, שירי פרידמן, נמרוד זעירא, ענת לשם, יעל קרני, זהר רוגל, איה רוטבא, מזל אלט, תמי קוג'ה, עדי רות, שלומית חפץ, בתיה שגיא, טמיר פרידמן, רותם קידר, אליק אלון, אורלי טייבר, תמר צ'פלין, רן קידר, לירון דגן, אייל מורן, ציפי מליאנקר, סיגל קן דרור, מירה שקד.

מערך לוגיסטיקה, כרגע ללא מרכז וסגן, חברים בו: רם אבישר על מזון, גיל אפשטיין על טיפול בבעלי חיים, עמי בן עמי תחזוקת חצר וכיבוי אש, יעקב כהן על מים, איציק עזרא על נוי ופינוי, טמיר פרידמן, רועי רונן על חילוץ והצלה, דורון רות תכנון ותשתיות, עוזי רינג חשמל, אופיר וענבר עברי בצוות חילוץ והצלה, עופרי סובלמן בחילוץ והצלה, סיגל קן דרור חילוץ והצלה, שרה אנטון חילוץ והצלה, ישי מוריה חילוץ והצלה, בצוות כיבוי אש טים קמינגס, רן קידר, ינון לשם, מאור זהר, יאיר תורג'מן. במערך מידע לציבור אביב לשם, רותם קידר, חן אלה, שי אלט ויואב ארזי. נערים שעברו הכשרת מד"א ויסייעו בעת הצורך הם איתי עברי וליאת עברי.

הצוותים ייתנו מענה בהתאם לצרכים בכל תחומי החיים. עינת מסרה תודה רבה לכל המתנדבים. ההתגייסות הגדולה לצוותים שיפעלו בשעת הצורך אינה מובנת מאליה. זה מה שיוצר את החוסן שלנו כקהילה.

איזה יופי

דרוש/ה ל"גולן"

דרוש/ה איש/אשת שירות לקוחות טכני והנדסי לתחום צנרת התשתיות ב"גולן". פרטים במודעה בדוא"ל.

הם (גם) משלנו

התאומים שסיימו קורס טיס הם נכדיה של **דבורה (לוי)** בת שער הגולן, אחותה של שולה סלע. גאוה!

הקיץ כאן

באופן רשמי התחיל הקיץ ב-21.6 (אפשר לחשוב שלא הרגשנו בו כבר קודם) וכבר מציפים אותנו בהזמנות לאירועים. הראשון במבשרים היה קפהדשא בהנהלתה המסורה של **איה רוטבך** עם העוגות של חגית וערבים קרירים יחסית.

ראשונים יצאו לחופש תלמידי התיכון וביום ראשון השבוע ילדי ביה"ס היסודי ותלמידי "ביתנו".

לכולנו, חופש נעים ושנעבור את הקיץ בשלום.

ביום ד' 19.6.2019 אחה"צ התכנסו חברים (וגם ילדים!) להאזין לקונצרט ייחודי: תזמורת כלי הפריטה של עמק הירדן בניצוחו של **עדיאל שמידט** ונגני "מוזתיקה" בהדרכת הוויולנית **סעידה ברלב**. "מוזתיקה" היא עמותה ללא מטרות רווח שמטרתה לטפח נגני כלי קשת צעירים מצטיינים ולקיים קונצרטים ללא תשלום בעיקר במוסדות לאוכלוסיות בעלי צרכים מיוחדים ולאלה שאינם מגיעים בדרך כלל לאולמות הקונצרטים. המנגנים מתכנסים לאימון ואז יוצאים להופעה. מתקיימים למעלה מ-100 (!) קונצרטים בשנה. באירוח הכפרי שלנו גרו חמישה נגנים עם המדריכה והמלווה (שהוא גם הנהג הלוקח אותם יחד עם כלי הנגינה במכונית שלו לכל מקום). בעמק הופיעו בשישה מקומות וגם אצלנו. היה מרתק לראות איך ילדים הקשיבו לנגינה קאמרית שכולה מיצירות מנדלסון. כל מי שהיה שהיה שם (כולל נגני התזמורת) נהנה והתרגש מאוד.

ביום ג' 25.6.19 נערכה אצלנו חזרה של **מקהלת "קולות ירדן"** בניצוחו של **אילן גלבוע** וכל מי שרצה בא להאזין וליהנות משירי ארץ ישראל. חגיגה לאוזניים!

וביום ה' 27.6.19 לכבוד הקיץ והחופש הגדול (לחזק את החורים והסבים לקראת מה שצפוי להם בחודשיים הבאים) - **ערב "בירה ונשירה"** עם הבירות של **ראובן שטיין** ו**פטריק מוריה** במרפסת המועדון. רבים באו ומאוד נהנו. תודה ליוזמים.